

אויצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

להחזיק בשני קצוות

כדי לצעוד בדרך התשובה, חייבים לאחוז את המקל בשני הקצוות; מצד אחד, לחתור ולטפס תמיד הלאה, ומאידך לא לסגת אחור גם בנפילות הקשות ביותר.

הערך המספרי של המילה "דרך" (224) הוא פעמיים "בקי" (112), ללמדך שכדי לצעוד בדרך התשובה, חייבים להיות 'בקי' בכפליים; 'בקי' כיצד לחתור תמיד הלאה, ו'בקי' כיצד להתחזק גם בנפילה הקשה ביותר. **"כי אי אפשר לילך בדרגי התשובה, כי אם כשבקי בשני הבקיות האלו"** (ליקוטי מוהר"ן, 1).

"הפירוש הפשוט הוא, שמי שרוצה לילך בדרגי התשובה, צריך לחגור מתניו, שיתחזק עצמו בדרגי ה' תמיד, בין בעליה בין בירידה. היינו בין שיוכה לאיזו עליה, לאיזו מדרגה גדולה, אף על פי כן אל יעמוד שם, ולא יסתפק עצמו בזה, רק צריך שיהיה בקי בזה מאד, לידע ולהאמין שהוא צריך ללכת יותר ויותר. וכן להיפק, שאפילו אם ייפול, חס ושלום, למקום שייפול אפילו בשאול תחתיות, גם כן אל יתייאש עצמו לעולם, ותמיד יחפש ויבקש את השם יתברך, ויחזק עצמו בכל מקום שהוא, בכל מה שיוכל, כי גם בשאול תחתיות נמצא השם יתברך, וגם שם יכולין לדבק את עצמו אליו יתברך" (שם).

אם אתם תמהים מדוע מכונה הדבר בשם 'בקיות' מסביר מוהר"ן וכותב: "ודקדק רבנו זכרונו לברכה, וקרא ענין זה בלשון 'בקי', כי היא בקיות גדולה מאד מאד, שיוכה לידע לייגע עצמו ולטרוח בעבודת ה' תמיד, ולצפות בכל עת להגיע למדרגה גבוהה יותר, ואף על פי כן אל יפול משום דבר, ואפילו אם יהיה איך שיהיה, חס ושלום, אף על פי כן אל יפול בדעתו כלל" (שם).

לאחוז בשני הקצוות – היא מיומנות מיוחדת. לא כל אחד 'בקי' לשלב את שני ההפכים; החתירה התמידית יחד עם ההתחזקות בכל מצב. "וצריכין לשקוד הרבה על דלתי בית המדרש של אנשי אמת העוסקים בלימוד הזה, עד שיוכה לקיים זאת באמת. ועיקר אריכות הגלות הוא מחמת שאין משתדלין להתקרב לצדיקי אמת לקבל מהם בקיות הזאת, כי צריכין לחפש ולבקש הרבה רבי כזה שידע מבקיות הזאת" (ליקוטי הלכות, ברכת הפירות ה, 2).

רבינו הקדוש אכן היה בקי בשילוב נפלא זה, בצורה מושלמת ביותר. מצד אחד, הוא היה סמל החתירה האינסופית. "וכמו שראיתי מרבינו ז"ל פעמים אין

מספר" – מעיד מוהר"ן – "שאף על פי שבשעה הקודמת התפאר עצמו בגדולות ונוראות, וגילה תורה נפלאה אשר לא נשמע כזאת כדרכו, ואחר כך בשעה שאחריה ראינו אותו שרוי בצער גדול, וכמה פעמים פירש צערו ושיחתו לפנינו מעומק הלב, שהוא מצטער מאד איך זוכין להיות יהודי, כמי שלא הריח מעולם ריח עבודת ה'. ומי שלא ראה זאת אי אפשר לצייר לו בכתב ענין זה.

"ובכל פעם היה רגיל לומר שעכשיו אינו יודע כלל, כלל לא. אף על פי שבשעה הקודמת גילה מה שגילה והתפאר שהשיג מה שהשיג מה שאי אפשר לגלות, אף על פי כן יוכיח אחר כך היה אומר שאינו יודע כלום. הכלל, שמעולם לא עמד על מדרגה אחת, רק היה הולך בזריזות בכל פעם מדרגה לדרגה ברום מדרגות העליונות והגבוהות, ואפילו כשהגיע למה שהגיע, עדיין לא נתקררה דעתו בזה" (ליקוטי הלכות, תפילין ה, ה).

מאידך, היה גם סמל ההתחזקות האינסופית. "והיה רגיל להתחיל בכל פעם מחדש, דהיינו כשנפל ממדרגתו לפעמים, לא היה מייאש עצמו בשביל זה, רק אמר שיתחיל מחדש כאילו לא התחיל עדיין כלל להיכנס בעבודתו יתברך, רק עתה

הוא מתחיל מחדש" (שבחי הר"ן, 1).

עד כדי כך שהעיד על עצמו, ואמר: "כמו שאתם רואים אותי – רצוני לומר שבוודאי אתם מחזיקים אותי לצדיק גמור, אף על פי כן – אם הייתי עובר חס ושלום עבירה גדולה ביותר, אף על פי כן לא הייתה העבירה משלכת אותי כלל, רק הייתי אחר העבירה איש כשר כמו קודם, רק אחר כך הייתי עושה תשובה" (חיי מוהר"ן, 2).

כך הוא גם מודריך אותנו: מצד אחד "לטפס ולחתור להכי גבוה", ומאידך "לא ליפול מהכי קטן" (מדבריו של רבינו למוהר"ן בחלומי. ראה אבניה ברזל אות 2).

על דרך זה מסביר מוהר"ן (ליקוטי הלכות, לא ילבש א, א) את הפסוק בפרשת השבוע, "לא יהיה כלי גבר על אישה ולא ילבש גבר שמלת אישה, כי תועבת ה' אלקיך כל עושה אלה":

מי שהוא במדרגה נמוכה, בבחינת 'אשה', לא ינסה להתלבש בהשגות גבוהות של 'גבר' גדול ממנו, אלא יתחזק לעבוד את ה' במקומו הנמוך, ומשם להתעלות ולהתקדם. מאידך, מי שהוא בבחינת של 'גבר', לא ירד כהוא-זה ממדרגתו להתלבש בלבוש של נמוך ממנו, רק ימשיך לחתור ולהתקדם...

מה נשמע?

■ חגיגת סיום העמוד היומי בליקוטי מוהר"ן חסידי ברסלב, הלוטמים את העמוד היומי בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן מסיימים עתה את מחזור הח"י. ביום שני פרשת כי תבוא, י"ג אלול יתחיל מחזור הח"ט. עם היסוב לגלגל השנה, שמחה היא לנו להתחיל מחדש את התורות הראשונות בליקוטי מוהר"ן: "אשרי תמימי דרך", "אמור אל הכהנים", "אקרוקתא".

מתוך שמחה זו, עלינו להתחדש לקיים את רצונו של רבינו הקדוש שנהיה בקיאים בספרו הקדוש. על ידי לימוד קבוע, עמוד ליום חוק ולא יעבור, אכן יהיו תורתו הקדושות קנייות בנפשנו בקניין גמור.

הלא כך העיד רבינו הקדוש בעצמו: "שאפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדושה מאד, שנלכדו במצודה רעה עד שרגלין בעבירות ח"ו רחמנא ליצילן, רחמנא לישיבון – אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותן מן העבירות שרגלין בהם ח"ו; ואם יעשו להם חוק קבוע וחיוב חוק ללמוד בכל יום כך וכך, יהיה איך שיהיה – בוודאי יוכל לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאוד" (שיחות הר"ן ט). ואם בכל דף של תורתנו הקדושה כך – בתורתו של רבינו הקדוש על אחת כמה וכמה, כמפורש בדברי רבי אברהם ב"ר נחמן, שעיקר התבלין ליצר הרע בדורנו הינם ספרי רבינו.

בכוחו של אותו זקן דקדושה, שבספרו טמון אור פניו הקדושים, נוכח להתקרב בכל לב אל אבינו שבשמים, כמאמרו ז"ל, ש"אם יתמידו בספריו – ימלין להיות נעשה איש כשר באמת".

חוק חזק ונתחזק!

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	יא	מג.	רלג	קצא קצב	כו
א	יב	מד.	רלד	קצג קצד	כז
ב	יג	א.	רלה	קצה קצו	כח
ג	יד	א:	רלו	קצז קצה	כט
ד	טו	ב.	רלז	קצט ר	הגיה ב
ה	טז	ב:	רלח	רא רב	ג
ו	יז	ג.	רלט	רגרד	ד

י"ל ע"י "אוצרות ברסלב" ת.ד. 50617 בית שמש

טל, במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות ... 02-9950000
בארה"ב 1718-8552121
באנגליה 203-6085819
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הנצחה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
bratslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
מפיק: נחום א. ברזעסקי

פירוני העלון: הר"ר נחמן בנשעיה ה"ו, הר"ר נפתלי ברגר ה"ו, הר"ר מרדכי גוטליב ה"ו, הר"ר יצחק גרינולד ה"ו, הר"ר שלמה מרדכי הלוי כנס ה"ו, הר"ר משה ליכטער ה"ו, הר"ר נפתלי שטיצר ה"ו, בחסות חברת "נקודות"

פגישת פיסגה

ה', ולהמליך אותו עלינו משך כל ימות השנה, אך קשה לנו למצוא את נקודת ההתחלה. שכן, מאז הטא אדם הראשון, התבלבלו הנשמות, וקשה להם למצוא את מקומם ושורשם. "ומחמת זה קשה מאד למצוא הראש והתחלה לתשובה, מחמת שאין מי שידע את מקומו, מחמת שמחטא אדם הראשון נשרו איבריו ונפלו ממנו כמה נשמות ונתבלבל מקומם מאד, וכמו כן על ידי החטאים של כל אחד ואחד" (ליקוטי הלכות, ערלה ה, יח).

"ולאו כל אדם זוכה למצוא דרכו המיוחד לו לפי שורש נשמתו לשוב בו להשם יתברך, ועל זה צעק דוד המלך עליו השלום 'במה יזכה נער את ארחו - דייקא - לשמור כדברך' ... להשיג דרכו המיוחד לו דייקא לפי שורש נשמתו, מה יש לו לעשות בזה העולם, עד שיוכה על ידי זה לתשובה שלימה" (השפכות הנפש, א).

"ומי שידע לכוון אותו לנקודת ההתחלה הנכונה, הוא רק 'ראש בני ישראל'; הצדיק הגדול שכולל בתוכו את כל נשמות ישראל, וידוע את השורש הרוחני ואת נקודת ההתחלה של כל יהודי ויהודי" (ליקוטי הלכות, שם).

ולכן, כשבאים עם הראש, בראש השנה, לראש בני ישראל - מקבלים את נקודת הראש והתחלה של עבודת ה'. ואפשר להתחיל את השנה החדשה ברגל ימין, מנקודת ההתחלה האמיתית והמדויקת.

המוח והחיות של כל השנה, כי בו מתחילין כל התיקונים, והוא מחיה את כל ימות השנה. כמו הראש שבאדם שמחיה כל הגוף ואין שום הרגשה וחיות בשום איבר בלא החיות הנמשך לו מהראש והמוח כידוע, כמו כן אין חיות ותיקון בכל ימות השנה כי אם על ידי ראש השנה, 'ראש' דייקא שמחיה את כל הקומה" (ליקוטי הלכות, ערלה ה, יח).

וכך גם לגבי הצדיק האמת, 'ראש בני ישראל'; הוא לא רק הכי גבוה מכולם, אלא הוא באמת כולל את כולם. שכן "הוא שורש כלליות נשמות ישראל, והם הענפים שלו המקבלים ממנו" (ליקוטי מוהר"ן, לד).

ובראש השנה באומן מתרחש החיבור הנפלא הזה של כל שלשת הראשים: הראש של כל אחד, מגיע בראש של השנה, אל 'ראש' נשמות ישראל.

ובמילים אחרות: כל חלקי גופו ונשמתו של האדם, נכללים עם זה שכולל בתוכו את כל נשמות ישראל, ביום שכולל בתוכו כל ימות השנה.

מה פשר המפגש בין שלשת הראשים? מה הריווח אותו אנו רוצים להרוויח מהחיבור בין שלשת הראשים?

את הראש / ההתחלה!

הדבר שאנו הכי זקוקים לו בתחילת השנה, הוא: לדעת את נקודת ההתחלה המדויקת. כולנו רוצים לעבוד את

"הצדיק הוא בחינת ראש, כי הוא ראש בני ישראל. וראש השנה הוא גם כן בחינת ראש, כי הוא ראש השנה. וכל אחד בא עם מוחו ודעתו להצדיק ומקשר דעתו ומוחו שבראשו, וזהו גם כן בחינת ראש, להצדיק שהוא ראש בני ישראל בראש השנה, נמצא שנתקבצו שלשה ראשים יחד".

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב, צד)

כשאומרים 'ראש' לא מתכוונים לומר רק 'ראשון', אלא 'ראש' שכולל בתוכו את כל שאר חלקי הקומה. וכדלהלן:

'ראש השנה', אינו רק היום הראשון של השנה, אלא הוא הראש של השנה; הוא כולל בתוכו את כל ימות השנה.

כך גם הראש של האדם; הראש אינו רק האיבר הראשון בקומת האדם, אלא הוא גם הראש שכולל בתוכו את כל האיברים.

"כי יש שלש קומות, עולם, שנה, נפש. וכמו שבקומת נפש שהוא קומת האדם, עיקר חיות האדם תלוי בהראש ששם המוחין שמחייין כל קומת הגוף, כידוע לחכמי הניתוח שחיות כל הגוף עד ציפורני הרגל, הכל נמשך מהמח ששם עיקר משכן הנשמה המחיה את הגוף, כל איבר ואיבר כפי חיותו. כמו כן ממש נקרא יום הקדוש והנורא הזה 'ראש השנה', 'ראש' דייקא, דהיינו שבו עיקר

דורות

בעקבות הדורות בחסידות

ר' זושא צרטנר מלודז'

הצליחו להגיע לאומן.

במכתבו מפרשת וישב תרפ"ז, מספר רבי אהרן לייב ציגלמן:

"ר' זושא ור' בעריש תיכף אחר ראש-השנה, כמו שני ימים, נסעו לביתם דרך ווארשא והנם נמצאים בלודז' במקומם הידוע להם ועוסקים בעבודתם" (רינת ציון, מכתב טז)

החסיד ר' שמואל הורביץ, בנסיעתו בשנת תרפ"ט מארץ ישראל לאומן, דרך פולין, הגיע לעיר לודז' לקראת חנוכה, ושם פגש בר' זושא וחברו ר' בעריש, כאשר הוא כותב: "ושם התחיל אז צמיחת הישועה לנסיעה לאומן, כי שם נפגשתי בהיחבא עם ר' בעריש ור' זושא נ"י והתחלתי לטכס עצה על הנסיעה לאומן" (ימי שמואל, פרק קצב)

"כי הר' בעריש הנזכר לעיל וחברו ר' זושא, למרות האיסור החמור שהיה שלא לגנוב את הגבול, הם היו מנסים כל שנה לעבור הגבול לאומן והיו יוצאים מביתם בלודז' לאחר חג השבועות לכיוון אומן ובדרך כלל המשמרות הפולנים היו תופסים אותם לפני שהצליחו לעבור את הגבול ואחרי כל מיני הקירות ומאסרים היו מהזירים אותם לביתם

נולד בפולין לאביו רבי יוסף מאיר, מגזע הש"ך. בצעירותו התקרב יחד עם אהיו רבי לייבל ורבי שמחה-בונים ועוד מבני משפחתו, לחסידות ברסלב שאורה החל לזרוח בעיר לובלין. הם נסעו פעמים רבות לאומן, גם לאחר שנסגרו הגבולות בין פולין ורוסיה.

פעם אחת, לאחר שר' זושא ואחיו ר' לייבל ניסו להבריא את הגבול בחזרה מרוסיה לפולין, נתפסו על ידי שוטרי הגבול והושמו במעצר. כשנשאלו בחקירתם, האם יש להם ידיד או מכר היכול למסור פרטים עליהם, מסרו את שמו של רבי לוי יצחק בנדר. כשנשאל רבי לוי יצחק על ידי השופט, מה דעתו על שני אנשים אלו, ענה: "הם כה פרושים מהויות העולם הזה, שאינם יודעים כלל מהו המושג גבול" ושני האחים שוחררו לנפשם.

ר' לייבל צרטנר נשאר ברבות הזמן לדור באומן. ור' זושא, יחד עם חברו ר' בעריש לינטישיצר (על שם עיר מוצאו לינטישין) שניהם מהעיר לודז' שבפולין, נהגו לצאת יחד מדי שנה לקראת ראש-השנה לעבר הגבול, כדי לזכות להיות בקיבוץ הקדוש באומן כמוך ונראה לציון רבינו, ופעמים רבות

בלודז' ובדרך כלל היו מגיעים לביתם לחנוכה!" (פרק קצב)

החסיד ר' בירך רובינזון, כותב בויכרונותיו: "היו בין אנשי שלומינו שני אנשים מעיר לודז', בשמם: בעריש לינטישיצר, והשני זושא צרטנר, ה' ינקום דמם, הם זכו שנסעו כמעט בכל שנה והגיעו לאומן על ראש השנה, ובאו בחזרה גם כן. הרבה פעמים נתפסו על הגבול, אבל נשתחררו על פי נס. אבל בפעם האחרונה שמענו מהם לא בשורות טובות, על ידי מי - אין ידוע בבירור, אבל זאת היה גלוי, שלא נשארו בחיים, ה' ינקום דמם"

נקודה

כשאתה מעורר חבר, זה תוזר אליך גם אם לא עזרת לחברך - עזרת לעצמך

(עפ"י שיחות הר"ן צט)

לאומן ברגע האחרון

הקבוצה ישובים במתח רב על ספסלי המטוס הממריא לעבר בודפסט.

באותה שעה החסידים עדיין לא היו בטוחים שיגיעו לאומן לראש השנה, או יותר נכון, הם כמעט התייאשו. התברר כי טיסת ההמשך לקייב עתידה להמריא רק בשעה 1 בצהריים, שעות ספורות לפני התקדש החג, מה שמעמיד את כל עתיד הנסיעה בספק גדול. אך ברירה אחרת לא היתה להם, נוחתים בבודפסט וסופרים את השעות ואת הדקות עד לבואו של המטוס המיוחד. בינתיים מנסים לסדר דרך הטלפון שלפחות הנסיעה באוקראינה תהיה מהירה וללא עיכובים ולשם כך אף שכרו מספר ניירות משטרה.

סוף סוף המטוס מגיע, ממריאים תוך שעה קלה ונוחתים בקייב בערב ראש השנה בשעה 3.40 אחר הצהריים. במהירות שיא הם עולים לרכבים העומדים מוכנים ליד מסלול הנחיתה, יוצאים לעבר אומן אך הנה שוד ושבר, משום מה הנהגים נוסעים באטיות מרגיזה בעקבות הליווי המשטרה הכבד. מסתבר כי המשטרה לא הבינה כראוי את דרישת הליווי, למעמם ה"אמריקאים" זקוקים למנת כבוד מיוחדת וכי רק לשם כך שכרו את הליווי המיוחד, שהנסיעה תהיה באופן "מעורר כבוד".

רבי יוסף מסתכל על שכנו לספסל, מזקני אנשי שלומינו שכבר מסר נפשו בעבר על הנסיעה לאומן, הוא מסתכל החוצה לעבר השמש השוקעת ושואג בקול: "שמש בגבעון דום!" כשהוא מתכוון לאותו נס המסופר בתנ"ך בו המתינה השמש ולא שקעה... גם שאר החסידים עסוקים איש איש בתפילה ובצעקה מעומק הלב.

הגעועים מרקיעים שחקים, עוד ק"מ ועוד ק"מ של תפילות, הלב מפרפר, העיניים הדומעות מביטות בשעון במתח רב, והנה קורה הנס ברחמי שמים, הדרמה מגיעה אל קיצה:

דקות ספורות לפני השקיעה השיירה ננסת לרחוב פושקניה באומן - - -

להעלות על מחשבתו את האפשרות להשאר לימי ראש השנה בארצות הברית הרחוקה, במקום בקיבוץ הקדוש באומן יחד עם שאר אנשי שלומינו. גם הוא כמו שאר הנוסעים עמדו הכן לקראת כל אפשרות, כשהם נרשמים לכל קבוצה או אפשרות של יציאה מאמריקה הנצורה.

בתוך כך עוברת שבת קודש, ראש השנה יפרוש את נפיו ביום שני בערב, כולם "יושבים על המזוודות" ומצפים בקוצר רוח למוצאי שבת, בתקווה שהעוצר האווירי יוסר. רק ביום ראשון בבוקר, מתבשר רבי יוסף כי הוא מצטרף לקבוצה של כשבעים איש שנרשמו לטיסה לבודפסט ומשם לקייב. המחיר יקר להחריד, 1500 דולר לכיוון אחד בלבד! אולם מי שם לב ל'זוטות' כאלו בזמן שכוח, דווקא רבי יוסף ראה השגחה פרטית מופלאה כאשר נגשו אליו מספר יהודים אמידים ותנמו עבורו את מלוא הסכום הדרוש.

בשעת צהריים מגיעים החסידים לשדה התעופה השומם, רק מספר טיסות יחידות אושרו, כאשר הביקוש הוא הרבה מעל ומעבר להיצע. הם ניגשים לדלפקים והנה מתברר להוותם כי במקום שבעים מקומות נשארו עבורם עשר מקומות בלבד. החסידים לא התייאשו, בפעם המי-יודע-כמה שוב אומרים תיקון הכללי, מתפללים בעיניים דומעות שיפתחו שערי ציון הנעולים. והנה מתבשרים הם על עוד כעשר מקומות שהשתחררו עבור החסידים, ממשיכים להתפלל וכעשרים מקומות נוספים לרשימה עד שתוך זמן קצר כבר היו כל אנשי

אותו בוקר נורא לא ישכח לעולמים, בזה אחר זה התרסקו מטוסי נוסעים ענקיים אל תוך בניני התאומים במנהטן ובנין הפנטגון, משסעים בבת אחת את הגאווה הלאומית של ארצות הברית.

"פיגועי 11 בספטמבר" נקראים האירועים בכל העולם, אך עבור כלל ישראל מדובר בימים בעלי משמעות מיוחדת, יום שלישי דסליחות, כ"ג אלול תשס"א, בדיוק שבוע מהיום יחול היום הראשון של ראש השנה, בו יעברו כל באי עולם כבני מרון לפני הדין הגדול הקדוש ברוך הוא - - -

עבור המוני חסידי ברסלב השהים בארצות הברית הפכו הימים הבאים לימים מתוחים עתירי סערות, בהם נעו כמטוטלת בין אכזבות מרות לבין התקווה הנכספת ליכות בכל זאת להגיע לאומן לראש השנה... החסידים המבוגרים נזכרו בין לילה בשנים עברו, בהם הזכות להגיע לאומן לימי ראש השנה היתה בגדר הלום מתוק. הם לא האמינו שזה קורה להם; המזוודות ארוזות, הכרטיסים והדרכונים מוכנים ומזומנים, אך בפתע פתאום נסגרו השמים, המרחב האווירי של ארצות הברית הפך לאיזור צבאי שמור, אין יוצא ואין בא.

כשבע מאות חסידי ברסלב עמדו בפני שוקת שבורה, כאשר הדרך לאומן נחסמה בפניהם. בין החסידים היה רבי יוסף ק. מירושלים, ששהה באותם ימים בויליאמסבורג עקב שמחה משפחתית ולא היה מוכן

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

מה אנו יודעים על משפחתו וצאצאיו של הרב מוהר"ן מטשעהרין זצ"ל?

תשובת הר"ר אברהם שמעון בורשטיין:

הרב מטשעהרין זצ"ל, מגזע רם יחס היה רבי נחמן גולדשטיין, נולד בעיר ברסלב לאביו רבי הירש לייב בן הרב רבי אהרן, אשר שימשו שניהם עשרות שנים כל אחד ברבנות העיר ברסלב, ר' אהרן עוד נתמנה ע"י רבינו באמרו שהשתמש בזכות אבות' כדי להושיבו כאב"ד ברסלב.

מפורסמים היו ג' דורות אלו בגאונותם וצדקתם, וכפי הנשמע העיד מוהר"ן מטשעהרין, שהוא הדור החמישה עשר בשושלת רבנים אדירי תורה ויראה.

נישא לראשונה בסביבות שנת ת"ר - תר"א, עם מרת טשארנא ע"ה בתו של הרבני רבי יצחק טשערוויצער מתלמידי מוהרנ"ת, בנו של רבי אברהם סאניס מוויניצ'א "איש כשר וכל"ן" כד מצוין הרב בצוואתו הידועה.

(א) ממנה נולדה לו בתו הבכורה, מרת דבורה ע"ה, שנשאה את רבי נפתלי הירץ טשעריהרץ ב"ר שכנא בן מוהרנ"ת זיע"א - היא אמו של הגה"ח רבי אברהם שטרנהרץ זצ"ל.

בשנת תרכ"ב בחורף, נפטרה הרבנית טשארנא, ובאותה שנה באמצע הקיץ נפטרה עליו גם בתו מרת דבורה ע"ה, כל ימיו היה הרב נותן שבת והוראה להשי"ת שזכה בכך שיהיה מיוצאי הלציו מנכדי מוהרנ"ת, ה"ה נכדו הגר"א שטרנהארץ שחיככו עד מאד. כעבור שנה דיברו לו נכבדות את זוגתו השניה מרת פייגא ע"ה בתו של הרבני הנגיד רבי יואל לאדישענסקא מנכדי העיר קרימינשטוק ממנה נולדו לה עוד ששה בנים ובנות ה"ה:

(ב) הבן רבי חיים נולד בשנת תרכ"ד, שמילא מקום אביו ברבנות טשעהרין עד חורבנה בשנת תרע"ט, ועבר לקרימינשטוק שם נסתלק במלחמת העולם השניה - הוא היה חותנו של הרה"ק רבי משה ברסלבר - ליובארסקין, מגדולי תלמידי מוהרנ"ת.

(ג) הבן רבי ישראל שדר בעיר סמילע שלידי טשערהקאס, שמעתי מר' לוי יצחק בנדר ז"ל שמלבד גאונותו היה איש מורם מעם וירא ונעובד ה' ובעל צורה.

(ד) הבן הילד הירש לייב ע"ה שנולד עם שער לבן, ונפטר בגיל שנה (וחלם הרב מאביו אשר הבטיחו שהוא ילמד עם הילד). ואמר הרב, שכנראה בא הילד להשלים מספר שנותיו של אביו לגיל שבעים, כי נפטר בן ס"ט שנים.

(ה) עוד בת, שהיתה כלתו של ר' יחזקאל העשיל גערשניוב מטעפליק שהיה חתן ר' איצאל'ע הייסנער תלמיד מוהרנ"ת, שניהם מחשובי אנשי זצ"ל לדורתם. (זקני אנשי לא זכרו שמו כו כי נסתלק בגיל צעיר).

(ו-ז) עוד שתי בנות שבשנות תר"מ... הגיעו לפרק "האיש מוקדש", כפי שמצוין זאת הרב במכתבו, שנתגלה ב"ה בשנים האחרונות, ולא מצאתי עדיין את שמות בעליהם ומשפחתם.

בקשתנו באם יודע מאן דהוא תוספת על הידיעות הנ"ל, נא להודיע לנו בהקדם כדי להדפיסם בס' תולדות הרב מטשעהרין.

לחידודא

חידה מס' 194

חידון השנוע לצעירים

מתוך מאות פותרי החידה שפורסמה בגיליון הקודם, רק בודדים השיבו את התשובה הנכונה. לכן אנו מפרסמים שוב את החידה:

בנסיעתו של רבינו לארץ ישראל, למה עגנה הספינה בחיפה ולא ביפו?

בין הפותרים נכונה, יוגדל הפרס והוא יעמוד על 150 ₪ זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב', רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחירת הספה, הקשו 1-2-1-9 והשאירו הודעה. בין הפותרים נכונה עד יום שני בשעה 12 בלילה. תיעוד הגרלה על זכות קניה בסך 150 ₪

מתיקות התפילה

הרב שמעון צבי שפירא

מוהרנ"ת מספר (חיי מוהר"ן ז'): כי פעם אחת בער"ח אב שכב רבינו במיטתו שותק ושקע במחשבותיו 'מאויים מאד', 'ואו סיפר לי ואמר, בזה השבת בכיתי מאד לפני השם יתברך מדוע כל דבר שאני רוצה לעשות אני מוכרח לעשותו במסירות נפש (הינו שכל דבר שצריך לעשות בעבודת השם קשה וכבד עליו מאד, ואינו יכול לעשותו כי אם במסירות נפש ממש). וסיפר שבכל יום כשעומד בבוקר ורוצה להתפלל אינו יכול לפתוח פיו כלל, ואין לו במה להחיות את עצמו...'

ומסיים מוהרנ"ת: "ומזה נתעורר ליבי והבנתי מוסר גדול לעצמנו ללמוד קל וחומר ממנו כמה אנחנו צריכים להתחזק ולהכריח עצמנו בכל הכוחות בכל הדברים הנוגעים לה' בפרט על התפילה; הלא אם צדיק קדוש ונורא כמותו היה צריך למסור נפשו כל כך על התפילה ועל כל דבר שבקדושה והיה לו מניעות וכבודות כל כך קודם שעשה איזה דבר כני"ל, קל וחומר ובנו של קל-וחומר כמה וכמה אנו צריכים לטרוח ולהתיגע ולמסור נפשנו בכל יום, בפרט בשעת התפילה שהיא בתחילה כבדה מאד על האדם, וצריכים יגיעות הרבה ולהכריח עצמו בכמה אופנים ועצות אולי יזכה לדבר איזה דבור בתפילה. כי בשביל דבור אחד של התפילה כדאי למסור נפשו כי תפילה היא דברים העומדים ברומם של עולם."

והרי אנו חסדי ברסלב האמונים על אמרת רבינו "גאר מיין זאך איז תפילה", וכמואב בהרבה מקומות גדולת מעלת התפילה.

וכבר מנו חז"ל בין ארבעת הדברים הצריכים חיזוק בכל יום את התפילה, שכן יסוד כל עבודת ה' היא התפילה, ומהות החיזוק הנצרך הוא בכמה דרגות; יש כאלו שצריכים חיזוק להתפלל כפשוטו, אולם ודאי כי כל אחד במצבו הוא צריך חיזוק עצום להעלות בעבודת התפילה.

וכמו שמפליג רבינו בגדולת מי שזוכה לטעום טעם בתפילה, (ליקוטי מוהר"ן ז'): "כל הפוגם בברית אינו יכול להתפלל בבחינת: "כל עצמותי תאמרנה", הינו שאינו יכול לטעום מתיקות בדבורי התפלה שזאת הבחינה נקראת "כל עצמתי תאמרנה". כי אינו יכול לטעום מתיקות בתפלה אלא כשתיקן פנים הברית, ... אבל כשמתקן הברית אזי הוא בבחינת מין מתיקין מין דדכון זרע קדש, ואזי דבורי מתוקים וטובים. וכשיוצאים מפיו ומשמיעם לאזניו אזי נכנסים מתיקות הדיבורים לתוך עצמותיו ואזי תפלתו בבחינת "כל עצמותי תאמרנה". (ע"פ קיצור ליקוטי מוהר"ן)

לא לחינם כאשר מתכווננים להתפלל נופל על האדם קושי וכבדות, כי זהו מתכסיס היצר בכוונה תחילה, שכן כדי לזכות למתיקות בתפילה צריך מעט מסירות נפש, מעט להתאמץ ולהשקיע כוחות בזה, וכמו שאמר רבינו (תורה ט) כי יש להכניס כל כוחו בתפילה. וכאשר מסופר מגדולי אנשי באומן שהיה ניהר גרונו בעבודת התפילה.

וצריך לדעת כי כפי יגיעתו יוצא וכמו שמפרש בספר הקדוש "מאור ושמש" את הפסוק "ובקשתם משם את ה' אלקיך ומצאת", וקשה שמתחיל לשון רבים ומסיים בלשון יחיד, אלא הביאור הוא כי כאשר נכנסים לתפילה נכנסים רבים - מנין עשרה, אולם כל אחד כפי יגיעתו כך הוא מוצא טעם בתפילה.

(מעובד מתוך שיהתו של הרב שמעון צבי שפירא שליט"א ניתן להאזין לשיעור המלא במערכת השמע של איצרות ברסלב' 02-9950000. אידיש, 5,1,8,1)

השבת האנידה למי שייך באמת

קודם שיוצא אדם לאויר העולם מלמדים אותו את כל מה שעליו להשיג בעולם, אך כשהוא יוצא בא מלאך, וסוטרו על פיו והוא שוכח ומאבד הכל כמבואר בגמ' (נדה ל).

עבודתנו ויגיעתנו בתורה, מצוות ותיקון המידות היא לחזור ולמצוא את ההשגות והקניינים הרוחניים הללו שאבדו לנו.

אך הצדיקים יחידי הדורות, לא זו בלבד שהם עמלים ויגיעים במסירות נפש למצוא את האבידות הפרטיות שלהם, אלא הם אף מוסיפים להתייגע ולהפש גם אחר אבידותיהם של אחרים כמאמר "זכה צדיק נוטל חלקו וחלק חבירו בגן עדן" (תנ"ך טו).

הוא אומר שהצדיקים הללו יש בידם לסייע לכל החפץ גם הוא למצוא את האבידות שלו, לשם כך עליו לבוא אליהם לקבל מהם עצה והדרכה, אך הסיוע הזה אינו ניתן אלא למי שבאמת חפץ בכך, ההוכחה לכך שהוא מוכן להתגבר במסירות נפש על המכשולים וההפרעות זו אחת הסיבות לכך שיש הרבה מונועים ומפריעים מלהתקרב אל הצדיקים האמתיים, לבחון עד כמה אנחנו אמתיים בשאיפתנו להתעלות ולמצוא מחדש את אבדותינו.

ענין זה נרמז במצוות השבת אבידה שנאמר שם "והיה עמך (האבידה שמצאת) עד דרוש אחיך אותו" ופירשו חז"ל (ב"מ כו:) עד שתדרשנו אם אינו רמאי, שאין להחזיר את האבידה לזה שמבקש אותה עד שתבדוק אותו היטב שאינו רמאי, שכך הדבר בצדיקים שכל מי שבא אליהם לבקש את אבידתו עליו להוכיח שאכן אינו רמאי כלומר שהוא רוצה ומשתוקק לכך בכל מאודו.

(ע"פ ליקוטי מוהר"ן ח"א, קפה)

02-5410100
www.zadikintours.com

ד"ר צדיקים

מגוון קבוצות הקיץ

ההרשמה בעיצומה!

נסיעות לאומן ולכל היעדים בעולם

שירות • מקצועיות • אמינות

נתיבים טורס

טיסות לחו"ל • קברי צדיקים • אירועים מיוחדים

02-633-8444

באיזור המרכז: 050-411-4857

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופרנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

קמלוג למערכת השמע - שיחות ומאמרים

עברית		אידיש	
21353 הרב מאיר מימנוני שליט"א	21332 הרב מיכאל גול שליט"א	113931 הרב יואל משי זוב שליט"א	113915 הרב משה בינשטוק שליט"א
21354 הרב גיא צבי מינץ שליט"א	21333 הרב עופר גיטין שליט"א	113932 הרב אלכסנדר פראנק שליט"א	113916 הרב צבי יהודה ברוין שליט"א
21355 הרב מרדכי פרוק שליט"א	21334 הרב אברהם צבי גלינסקי שליט"א	113933 הרב מרדכי פרוק שליט"א	113917 הרב אליהו גודלובסקי שליט"א
21356 הרב צבי צוקר שליט"א	21335 הרב ארז דרוחן שליט"א	113934 הרב צבי צוקר שליט"א	113918 הרב שלמה אהרן גוטליב שליט"א
21361 הרב ניסן דוד קיוואק שליט"א	21336 הרב אברהם ויצהנדר ז"ל	113941 הרב ניסן דוד קיוואק שליט"א	113919 הרב אברהם צבי גלינסקי שליט"א
21362 הרב משה קרמר שליט"א	21341 הרב בנימין זאב חשין ז"ל	113942 הרב אהרן קרשבנים שליט"א	113921 הרב אברהם ויצהנדר ז"ל
21363 הרב חיים קרשבנים שליט"א	21342 הרב אליעזר חשין שליט"א	113943 הרב אלעזר מרדכי קניג שליט"א	113922 הרב שלמה הנדלר שליט"א
21364 הרב בנימין קנפלאמר שליט"א	21343 הרב יעקב חיון שליט"א	113944 הרב בנימין קנפלאמר שליט"א	113923 הרב בערל וואגשאל שליט"א
21365 הרב חיים מנחם קרמר שליט"א	21344 הרב יצחק חשין שליט"א	113945 הרב מאיר קרליבך שליט"א	113924 הרב אליעזר חשין שליט"א
21371 הרב שמאל סטרן שליט"א	21345 הרב שמעון סיכנר שליט"א	113946 הרב ראובן שיף שליט"א	113925 הרב יום טוב חשין שליט"א
21372 הרב ישראל שלמה שליט"א	21346 הרב יצחק טשינגל שליט"א	113947 הרב נתן שפירא שליט"א	113926 הרב יואל יוזף שליט"א
21373 הרב מאיר שלמה שליט"א	21347 הרב אהרן ישכיל שליט"א	113948 הרב שמעון צבי שפירא שליט"א	113927 הרב אברהם יצחק כרמל שליט"א
21374 הרב נתן שפירא שליט"א	21348 הרב אברהם יצחק כרמל שליט"א		
21375 הרב שמעון שוורץ שליט"א	21351 הרב יוסף לוי שליט"א		
	21352 הרב נתן ליברמנט שליט"א		
		21311 הרב לוי יצחק בנדר ז"ל	
		21312 הרב לוי יצחק בנדר ז"ל	
		21313 הרב עזריה אלכרם שליט"א	
		21314 הרב יעקב נתן אנשין שליט"א	
		21315 הרב שלום ארוש שליט"א	
		21316 הרב עופר ארז שליט"א	
		21321 הרב פנחס בונקר שליט"א	
		21322 הרב נתן בורשטיין ז"ל	
		21323 הרב נתן בורשטיין שליט"א	
		21324 הרב משה בינשטוק שליט"א	
		21325 הרב יצחק ברוטמן שליט"א	
		21326 הרב דוד נבון שליט"א	
		21327 הרב אליעזר ברנדל שליט"א	
		21328 הרב ישראל מאיר ברנר שליט"א	
		21331 הרב אהרן גודלובסקי שליט"א	

כפולאך ב'ר'זאמפ
כפניץ ובלטיון מקומאן

היכל הציין
דביחיק רבי נחמן מברסלב ז"ל

ליווני אישי • מסלולים נוחים ומגוונים
איכות מקצועית • אמינות ללא פשרות

02-5000-556
tnufat@gmail.com | רח' חפץ חיים 33 ירושלים

מחירים אטרקטיביים